

Från tjänsteman på UD till såpaskådis

Henrik Norman var tjänsteman på Utrikesdepartementet. Vägen dit hade varit spikrak.

Redan som högpresterande student på gymnasiet bestämde Henrik sig för att bli diplomat. Efter fem års universitetsstudier i statsvetenskap, historia och nationalekonomi sökte han och kom in på UD:s egen utbildning. Två år senare blev han placerad i Wien. Karriären på den internationella banan hade startat på allvar.

Men ganska snart kände Henrik att något var fel. Diplomatycket kanske inte var hans kall i livet.

– Det kändes som om jag gick runt och "spelade" tjänsteman. Jag bottnade inte riktigt i det jag höll på med.

Problemet var att han inte visste vad det var han ville göra i stället.

Efter två år utomlands blev Henrik placerad i Sverige, som talesman i pressfrågor på UD.

Han återupptog kontakten med en psykoterapeut för att få professionell hjälp att bena ut sitt liv. Terapeuten blev som ett bollplank för Henrik. Vad var det han höll på med? Varför? Och vad var det egentligen han ville?

– Jag tror att jag sökte mig till diplomatycket för att det var fint att gå omkring i slips och kostym och vara lite osårbar i den rollen. Men det där håller ju inte. Det var ett slags skyddsbetende som jag höll på med och det var jobbigt att avslöja det.

Samtidigt började han på en kvällskurs i teater.

– Det var egentligen enda kvällen

"Det kändes som om jag gick runt och spelade tjänsteman"

som jag var glad. Då började jag att tänka att det betyder något. Det kanske är så enkelt som att det som är roligt är det man ska hålla på med.

Redan under studenttiden i Lund hade Henrik hållit på med studentteater och spex. Han trivdes bra i den världen, men vågade inte hoppa av sin utbildning för att satsa på det.

Inte då. Men tanken på att ägna sig åt teater på allvar började sakta att växa fram. 1994 gjorde han slag i saken. Henrik begärde tjänstledigt från jobbet, tog ut sina sparpengar och gick en ettårig teaterutbildning. Jobbet som talesman på UD byttes mot talträning och improvisationsövningar.

– Det var en fantastisk känsla när

det flödade. Lika skrämmande som det varit att ta steget, lika fantastiskt var det när det funkade!

Teater var nog trots allt det som Henrik skulle ägna sig åt. Men det tog i alla fall flera år innan han vågade släppa greppet och säga upp sig. I stället varvade han tjänstledighet och teaterkurser med jobb. En period arbetade han på UD på dagen och spelade på Dramaten på kvällarna. Först 1997 sade han upp sig från sitt fasta jobb för att ge sig in i den osäkra tillvaron som skådespelare. Ett stort steg för honom själv. Öbegränsat för många andra.

– Ingen är oberörd när jag berättar om det. UD är ju så fint i folks ögon. Men skrapar man på ytan så är det

många som går med helt andra mar, även där.

Sedan dess har skådespelare trillat på efter hand. Henrik har teater, haft gästroller i de flesta såporna och gjort radiojobb. Hösten spelar han i barnpjäsen *Barn på Teater Västmanland* i Ås. Sedan vet han inte vad som kommer.

Men Henrik har aldrig ån beslut att byta karriär.

– Jag har hittat min plats i teater. Många tyckte att jag var lite hoppade av. Men jag var inte jag hade helt enkelt inget val det här som jag ska göra.

Anna B
anna.olsson@aftonbladet.se

SON

"Lika skrämmande som det varit att ta lika fantastiskt när det funkade"
Henrik Norman

Foto: JONAS

"UD är ju så fint i folks ögon"